

straf, skal jeg sige, at det dog vist maa bero paa en Misforstaaelse, at der skulde idømmes den nye Ejer en Bøde, naar han er villig til at rette sig efter de Paalæg, der gives ham om at genoprette den lovlige Tilstand. Forsaavidt jeg har forstaaet Skovkommissionens Indstilling — og det har ogsaa været min Tanke med det foreliggende Lovforslag —, er det Hensigten, at forsaavidt der foreligger Ejerskifte, og den nuværende Ejer ikke er skyldig i, at den lovlige Tilstand ikke er blevet opretholdt, skal Domsmagten netop kunne undlade at idømme den nye Ejer Bøde.

Det ærede Medlem udtalte endvidere sin store Betænkelighed ved, at man indfører Forpligtelserne til gamle Skoves Genoprettelse som Forpligtelser, der gaar forud for alle Hæftelser af privatretlig Karakter. I og for sig forstaaer jeg meget vel disse Betænkeligheder, idet man skal være meget forsigtig med at røre ved saadanne Forhold, og navnlig skal Staten være meget forsigtig med at sætte Hæftelser ind forud for Hæftelser, der paa lovlig Maade er indgaaede til anden Side. Men det forekommer mig dog, at der her foreligger et Tilfælde, hvor man meget vel kan gøre det, idet en saadan Fredskovsforpligtelse er saa gammel, at den i Øjeblikket sikkert paa saa at sige alle Ejendomme ved sin Alder vil gaa forud for alle andre Forpligtelser. Og det vil jo kun faa Betydning i de Tilfælde, hvor man har tilsidesat Forpligtelsen, saaledes at den paagældende Ejendom virkelig staar i Gæld til Samfundet, fordi man har overtraadt en Forpligtelse, der paa lovlig Maade blev paalagt den for over 100 Aar siden. I saadanne Tilfælde synes jeg ikke, man behøver at nære principielle Betænkeligheder ved at indsætte denne Forpligtelse forud for andre Hæftelser.

Det ærede Medlem (Piper) var noget i Tvivl om, hvad der skulde forstaaes ved Bønderskove i Sønderjylland i Modsætning til andre Skove. Jeg skal dertil svare, at saa vidt jeg har forstaaet Forholdet, gjaldt der i tidligere Tid i Sønderjylland en ret aristokratisk Ordning, hvorefter alle de Skove, der hørte under Ridderskabet, var fritagne for enhver Fredskovsforpligtelse, og det var kun Bønderskovene, de forholdt sig smaa Bønderskove, der var underkastede et vist Tilsyn i Henhold til Forordningen af 1784. Hensigten med dette Forslag er, at nu alle Skove, ikke blot disse Bønderskove, men ogsaa alle Skove under Stat, Kommuner og forskellige Stiftelser inddrages under den Fredskovsforpligtelse, der her er Tale om.

Naar endelig det ærede Medlem ønskede Ordet „Landbrugsministeriet“ udeladt i første Linie af § 3, da har Hensigten med dette Ord været at antyde, at der dog forekommer Tilfælde, hvor Landbrugsministeriet har givet Tilladelse til, at Fredskov ryddes. Der foreligger Tilfælde, hvor der er givet Ombytningsret, enten for Fredskovsforpligtelsen i sig selv eller for selve Skoven, Tilladelse til Skovens Flytning. Hvor en saadan Tilladelse foreligger, er Tilstanden jo ganske lovlig, og der er da ikke Anledning til at foretage noget nyt Paalæg.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) havde ikke blot almindelige Betænkeligheder ud fra den Opfattelse, jeg her har tilladt mig at karakterisere som en Misforstaaelse, nemlig at dette Forslag vilde indføre helt nye Bestemmelser, medens det kun tilsigter at gøre gamle, hundredaar gamle Bestemmelser mere effektive; men det ærede Medlem havde ogsaa visse Indvendinger overfor Enkeltheder i Forslagene. Bl. a. var det ærede Medlem betænkelig ved den Bestemmelse, at Sælgeren ikke maa forbeholde sig noget paa Roden staaende Træ. Hensigten dermed er den simple, at man ikke ved et Salg skal kunne omgaa Forbudet mod, at der uden Tilsynets Tilladelse hugges af en Skov til Salg de første 10 Aar efter, at et Ejendomssalg har fundet Sted. Thi hvis Sælgeren af Ejendommen kan forbeholde sig større eller mindre Dele af Skoven, medens Træerne staar paa Roden; vil det sige, at det, som er forbudt den nye Ejer, forbeholdes Sælgeren, og ved en Ejendoms-handel vil der meget let kunne træffes en saadan Aftale, at den Fordel, som derved gives Sælgeren, indgaar i Købesummen og i Virkeligheden kommer Køberen til gode.

Naar det ærede Medlem ogsaa havde Betænkeligheder ved at give Loven tilbagevirkende Kraft for 10 Aar i Sønderjylland, skal jeg bemærke, at dette dog er en mere lempelig Bestemmelse end Bestemmelsen om 20 Aar i det gamle Kongerige, og naar man anlægger det rette Synspunkt — og det rette Synspunkt forekommer mig at være dette, at det ikke er nogen Ulykke for den vedkommende, at han faar Oplysning om, at der tidligere har været Fredskov, og at det vil være i Samfundets Interesse, som det ogsaa er i hans egen, at genoprette den tidligere Tilstand —, saa forekommer det mig ikke, det vil være saa overordentlig haardt, at man gaar 10 Aar tilbage i Tiden med Kravet om Genoprettelse af den gamle Tilstand.

Skønt der altsaa fra forskellige Sider er udtalt Betænkeligheder ved de Lovforslag,